

Publicerad 2019-02-07 19:59 av Bakom ridån

En bit garn i ett snölandskap

Snön ligger i tunga drivor av glömska
Sipprar genom verklighetens sprickor
Bryter isär speglar, släta och lömska
Avslöjar allas livslångt tomma fickor

Å vad vi alltid ska försöka att fylla dem
Med fotografiernas sedlar, minnenas ädelstenar
Med falskt guld köper vi illusionen av ett hem
I tron att myntet i vår mun kan våra själar rena

Låt oss skölja oss fria från fjättrande smuts
Med saliv, svett och tomheten i våra bröst
Kropparna tvätta med kroppsvätskornas puts
Sjunga sorgsna sånger med en skrovlig röst

Melodin kommer smekande värma våra kalla frusna sinnen
Förtrolla oss med det gränslösa lugnet hos dödssjuka barn
Som ser skönheten i sekunderna som mellan våra fingrar rinner
Nystandes i livets väv följer vi våra ödens sköra, tunna, korta garn

Vi trasslar oss in i det förgäves sökandes efter några svar
Vi stirrar oss blinda på förklaringar, syften och mening
I skymundan hamnar frågorna som visar oss vår tillvaro bar
Låt våra tvivel visa oss den krokiga vägen till själarening

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bakom ridån med Poeter.se id #102179 innehar upphovsrätten